„Mis on sull minuga asja, et sa minu sugugi rahul ei lase olla?" „Tule minuga ühes; ma tahan su oma riiki waatama wiia, siis pead sa nägema mis mees mina olen." Siis wiinud Wana mees poisi põrgu. Põrgus olnud poisil suurem häda, kõik kuradid käinuwad kõrda pidi tema käest küsimas; mis tarwis tema neid alati õigub. Pois ei ole midagi muud mõistnud ütelda kui tõutanud et tema enam kunagi ei taha wanduda. Siis proowinuwad tondid poissi neli nädalad põrgus igat moodu, mõni kord peksnuwad, mõni kord pitsitanuwad et ehk pois ommetigi weel ütleb mõne kurja sõna. Pois aga jäenud oma tõutuse juure kindlaks; ega ole enam sugugi wandunud. Selle asemel hakanud ta aga Jumalat paluma ja appi hüidma. Nüüd nähnuwad aga tondid ära et sest poisist enam wõitu ei saa. Siis wõtnud see sama tont kes poisi oli põrgu toonud, poisil jalust kinni ja wiinud wisanud sinna samasse õue päele, kust ta teda oli wõtnud.

Hommuku leitud pois õue päelt, ja küsitud kus ta selle aja olnud. Pois rääkinud nüüd kõik ära mis tema põrgus nähnud ja mis temale säel tehtud. Aga ühte asja ütelnud et seda ei wõi mina rääkida; seda keelati minul ära, et kui mina räägin siis jäen keeletuks: Selle pärast ongi teadmata jäenud mis põrgus tehasse. Jutustanud Jaan Mitnits; Wisusi mõisas

2. Üks wana mees paikas pastlid.

Üks wana mees paiganud pastlid, ja tehnud risti pahema jala kanna alla, siis pannud pastlid jalga ja lähnud keriku minema. Tee päel tulnud üks mees walge hobesega wastu, see nähnud et wana mehel ristid jala kanna all arwanud et wist on Jumal, ja küsinud: „Ütle mulle kui kaua ma elan?" Wana mees ütelnud: „Sa elad kolm iga." „Pikk sii iga on," küsinud mees.